

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 4 lutego 2026 r.,
sprawy **A.P.**
skazanego z art. 226 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w Rybniku
z dnia 19 maja 2025 r., VI Ka 77/25,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Raciborzu
z dnia 26 listopada 2024 r., II K 178/24,

p o s t a n o w i ł

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. K.Z., Kancelaria Adwokacka w R., kwotę 885,6 (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy), w tym 23 % Vat, za sporządzenie i wniesienie kasacji w charakterze obrońcy z urzędu skazanego A.P.;**
- 3) zwolnić skazanego A.P. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i przejąć je na rachunek Skarbu Państwa.**

[WB]

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 26 listopada 2024 r., sygn. akt II K 178/24, uznał A. P. za winnego tego, że:

- w dniu 6 kwietnia 2023 roku w R. przy ul. [...] na terenie Zakładu Karnego w R. znieważył ppłk. A. L. przy użyciu słów obraźliwych podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych funkcjonariusza Służby Więziennej Zastępcy Dyrektora Zakładu Karnego w R., z tym ustaleniem, że bezprawny zamach na A. L. został podjęty z powodu wykonywanego przez niego zawodu funkcjonariusza Służby Więziennej i zajmowanego stanowiska Zastępcy Dyrektora Zakładu Karnego w R., tj. popełnienia czynu określonego w art. 226 § 1 k.k. Za przypisane przestępstwo wymierzono A. P. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczenie powyższe zostało zaskarżone przez obrońcę oskarżonego, który zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: 1) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 1 § 2 k.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. oraz art. 4, 7 i 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 i 2 k.p.k.; 2) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 170 § 1 pkt 2 i 3 k.p.k.

Wyrokiem z dnia 19 maja 2025 roku, sygn. akt VI Ka 77/25, Sąd Okręgowy w Rybniku utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok sądu odwoławczego w całości i zarzucił mu wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającej na:

1. wydaniu orzeczenia przez Sąd I instancji, który był nienależycie obsadzony, ponieważ w wydaniu orzeczenia brał udział sędzia Sądu Rejonowego w Raciborzu X. Y. powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Raciborzu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r.

poz. 3 z późn. zm.);

2. wydaniu orzeczenia przez Sąd odwoławczy, który był nienależycie obsadzony, ponieważ w wydaniu orzeczenia brał udział sędzia Sądu Okręgowego w Rybniku X.1 Y.1 powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Rybniku przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 3 z późn. zm.).

W związku z tymi zarzutami, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rybniku. Złożył również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia i przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Przede wszystkim obrońca nie wskazał w kasacji żadnych okoliczności dotyczących powołania Sędziego X. Y. na stanowisko Sędziego Sądu Rejonowego, a Sędziego X.1 Y.1 na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego, a świadczących o braku ich bezstronności i niezależności, oprócz udział w procedurze ich powołania na wymienione stanowiska Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej nowelizacją z 2017 r.

Jeśli chodzi o Sędziego X. Y., to w jego przypadku mamy do czynienia z powołaniem na stanowisko Sędziego Sądu Rejonowego, a nie z powołaniem do Sądu wyższej instancji. Nie zachodzi sytuacja, w której sędzia wykazuje swój brak bezstronności poprzez powiązania z władzą wykonawczą służące zdobyciu awansu zawodowego.

Z kolei Sędzia Sądu Okręgowego X.1 Y.1 był już testowany w postępowaniu kasacyjnym. W postanowieniach: z dnia 28 lutego 2023, IV KK 43/22, po zbadaniu dokumentacji nadesłanej z KRS dotyczącej jego powołania SN stwierdził, że jego udział w składzie orzekającym nie prowadzi do stwierdzenia wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. To stanowisko potwierdzone zostało następnie w postanowieniu z dnia 22 września 2025, IV KK 346/25. Wprawdzie Sąd Najwyższy podkreślił, że to stanowisko wynika z oceny uzyskanych informacji i w razie ich zmiany może ono ulec zmianie w przyszłości, jednak w badanej sprawie nie wykazano takich okoliczności, które doprowadziłyby do zmiany stanowiska w przedmiocie oceny niezależności i bezstronności SSO X.1 Y.1.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[r.g.]

[a.ł.]